مينې اور واخلې
شعري ټولګه
Ketabton.com
ليکوالان:
ښاغلي محترم مولوي حقدار ملنګو صاحب
ښاغلي محترم حافظ خاکسار درد صاحب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته غوږ ونیسه دکوم سرې اعلان دی
غږ به وشي ستا حقدارملنګ روان دی

جنازه به مې وتور لحد ته یوسي
ته به وایې ما ورپرېږدئ زما جانان دی

یوه ورځ به ارمان وکړې وخت به تېر وي
بیا به وایې اف بېخي زیات مې ارمان دی

تا مئین کړم، تا ایله کړم، او د بل سوې
خیر دلبره دځوانۍ دي مست دوران دی

هغه وخت دي بیا ژړا ده بې قیمته
چې خبر شې ستا ملنګ خزان خزان دی

مُلا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستوري شمارمه ولاړ راته فلک دی
زړۀ مې درد کوي بې واره يې ټک ټک دی

پښتنانه دې انجلۍ يې بل ته ورکړه
دا په دار پوري را ځوړنده هلک دی

زه يـــم تـــږی د لالـــې ددوو خــــبـــرو
دادی مرمه خو يار بيا هم په زړۀ کلک دی

آئينې ته په ژړغونې غږ قائل سوم
دا زه نه يم، زما پر خپلې ځوانۍ شک دی

خپل خپلوان يې لټوي په نيمه شپه کې
ستاحقدارستا په کوڅو کې مدام ورک دی

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د بایللو ارمانونه کوي
ها پښتنه پېغله ویرونه کوي

اُف چې د بل سوه، د هغه باوجود
بس مسلسل راته زنګونه کوي

اوس مې یو بل ښکلی په دام کې اخلې
لکه زما تللی یار لوظونه کوي

ستا وحشتناکې تورې سترګې ګله
زما پر معصوم زړګي ظلمونه کوي

عجیبه وخت دی، ته دا ښکلي ګوره
اوس پر ملا حقدار نازونه کوي

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

واده دې وکړ او د مينې انتهاء دې وکړه
زه دې تنها کړم ياره بل رنګه خطاء دې وکړه

تا خو تر مرګه د يارۍ وعده راکړې وه خو
منزل کې پاته سوې او نيمه کې جفا دې وکړه

تا قتلولم خو د مرګ نيتېه مې نه وه پوره
چې زه دې وليدم خاوند سره خندا دې وکړه

تا د پښتو بد رواجونه پر ځان ومنله
د پلار خبره دې منظوره کړه حيا دې وکړه

ما ويل خدايه ما تر مرګه د يار غيږ کې
پر ېږده
خو تا ويل حقداره مړ شې دا دعا دې وکړه

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیڅ ارمان مې پوره نه سو زندګۍ کې
ملګرتیا ده د ط ټکی غریبۍ کې

خپله ګرځي د ابلیس تورو جامو کې
خو شکمن وي زما ښایسته مسلمانۍ کې

پس له مرګه به مجنون ته داسې وایم
ښه پوره یم زوربدلی عاشقۍ کې

زما او ستا د رسېدو فکرونه ګله
کله کله یې پوره کړم تنهائۍ کې

زه حقدار یې د کور شاته انتظار یم
زندګې او عاشقې ده فردېسۍ کې

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونتوب مې ستا دميني برکت دی
لېونتوب مې دغمونو محبت دی

لېونتوب نه مې خبر يې او کنه يې
لېونتوب مې اوس جوړ سوی عبادت دی

لېونتوب مې ټول وجود محاصره کړ
لېونتوب مې ګل ځوانۍ باندې قيامت دی

لېونتوب له مئينتوبه پيدا کيږي
لېونتوب مې مئينتوب نه امانت دی

لېونتوب خو ستا مُلا زره زره کړ
لېونتوب خو له حقدار وړی طاقت دی

مُلا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتانه يې رانه جوړ کړ لېونی
نه مې هېر سو نه هېرېږي يو سړی

تا زده کړي دوعدو هېرول ښه
په وفا کې درنه مخته دي زموږ سپی

په مُلا او په دي نورو يې زموږ څه؟
موږ ترې غواړو خپل وطن لکه غمی

چې خبره دوطن خلاف کوي
بس له خدای نه مې هم غوښتي دی ګونګی

پروڼ مينه، نن غمجن، راتلونکي اف
نو مجبور يم انتخاب به کړم مرګی

ما کړه ګل غوندي ځواني په اور پسې
زه اوس هم يم ستا په سترګو کې ازغی؟

خير اوس هم نه دي پښېمانه ستا حقدار
وائي اوس هم درنه جاااار، درنه لوګی

مُلا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې ولاړې زندګي په دوې روپۍ سوه
ښکلي ډېر وو خو ځواني په دوې روپۍ سوه

چې پوره کال کې مو يو ديدن ونه سو
بس پر ېږده يه عاشقي په دوې روپۍ سوه

هغه پېغله دی په ياد ده او که نه ده؟
و بوډا تې ورکوي په دوې روپۍ سوه

زليخا چې پر يوسف (ع)سوله مئينه
دمصريانو پاچاهي په دوې روپۍ سوه

معجزې چې دموسی (ع) سوې را څرګندي
دفرعون ټوله خدائي په دوې روپۍ سوه

هر مئين دي ځانته يار پر کاغذ جوړ کړئ
مصور واي رسامي په دوې روپۍ سوه

ښا نو تا چې ځان ته بل ځوان انتخاب کړ
دحقدارملنګ خواري په دوې روپۍ سوه

مُلا حقدار ملنګو

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې وعدې دې نور يې مه ماتوه
ښه فيصلې دې نور يې مه ماتوه

هغه د حُسن پير ته ووايه چې
زړونه کعبې دې نور يې مه ماتوه

که دومره نر يې خپل اعمال دې سم کړه
آئينې ښې دې نور يې مه ماتوه

که ختموې نو ميخانه دې قلف کړې
دا خو پيالې دې نور يې مه ماتوه

ستا د حقدار نور اميدونه نشته
هيلې يې مړې دې نور يې مه ماتوه

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ځـل بله فیصله کـوم لګیا یم
صرف د خلکو تماشه کوم لګیا یم

یو بل ښکلي دعوت کړی یمه عِشق ته
هر ماښام استخاره کوم لګیا یم

د محفل یاران مې ټول راته غوږ غوږ دي
د سپېڅلي عِشق قیصه کوم لګیا یم

هرې پېغلي ته حقوق د نکاح ورکړئ
پـښـتـنـو تـه دا نعـره کـوم لـګـیا یم

د حقدار په خبر یې زړونه دې مات شوي
خـو مئینو تـه تـپـه کـوم لـګـیا یـم

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یارانو خپله مفلسي مې وژني
د غربت ډکه زندګي مې وژني

بې وفا نه وم، خو بدرنګه ومه
ځکه باللې عاشقي مې وژني

سپوږمۍ قربان دې سم خبرې وکړه
بیا نیمه شپه سوه تنهائي مې وژني

زه له هر ښکلي صدقه صدقه
مګر د ښکلو مغروري مې وژني

زه زړه منلي یار رټلی یمه
حقدار ملنګه بې وسي مې وژني

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستړګو ایښې ورته مخامخ یو ښار دی
زړهٔ د حُسن ښاریه کې خریدار دی

نفرتونو څخه ظلم پیدا کیږي
محبت د رحم دِله خلکو کار دی

بې تعلیمه ژوند په سپینه ورځ کې شپه وي
د تعلیم ژوندون په شپه کې سپین سهار دی

ښکلې ځان ساتي د عِشق له زندانه
صوفي ناست داسې کارونو ته عیار دی

فکر نه کوم چې دا حقدار دې روغ شي
یو ظالم ښکلې پرې کړی انفجار دی

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا سرِی بیخی غمجن دی، خو مړ نه دی
ستا په تنګ پر زکندن دی، خو مړ نه دی

خالق حُسنِ ظاهرې ورته بخشلی
تور يې زړۀ سپين يې بدن دی، خو مړ نه دی

شکر لبې، سیاه زلفې، ګل اندامې
ده ويلی دغه فن دی، خو مړ نه دی

ستا نامه يې لکه ذکر ثوابې کړ
هر سړی اوس پرې شکمن دی، خو مړ نه دی

مؤمن خان د شيرينو په ارمان مړ سو
ستا حقدار ستا ارمانجن دی، خو مړ نه دی

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوې پېغلې ځوان خوښ کړی، خو پېغور دی
زمونږ د بد رواج په مُهر یې مخ تور دی

ما خپل کډه د غروب طرف ته وړې
د اشنا د لمر خاته پر طرف کور دی

شاید بیا درخو وې ناز وربانډې کړی
د ادم د رباب غږ دی او بنه شور دی

چې هر چا یوه زره مینه راکړې
دا احسان یې تر قیامته پر ما پور دی

حقدار خپل تر وسه دومره مینه کړې
هر ملګری یې نظر کې لکه ورور دی

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژاړې او میده میده ګیلې کوي
خپل د ارمانونو جنازې کوي

دغه ډالرې قاضې دې خدای واخلې
څومره دروغجنې فیصلې کوي

جار پښتنې پیغلې محترمې دې
دا خو پنجابۍ بې ځایه شپې کوي

ذات د ښکلو دغسې جوړ سوی دی
هر وخت خپل مئین باندې نخرې کوي

ستا حقدار اوس دومره تنها سوی دی
ناست دی د خپل ځان سره ټپې کوي

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورک مضمون د محبت له صحيفې يم
داسې شخص ددې بدرنګې زمانې يم

چې دوه زړونه بېلوي فاعل کافر دی
زه مفعول د يوې داسې حادثې يم

پيغلې هيلې يې بدی کې رانه ورکړې
جای قرار اوس د خاموشې هديرې يم

غيبتونو ته اوزګار پښتانه ناست دي
خريدار د يوې ګونګې آئينې يم

ټول د حُسن قائلين حقدار را غوښتي
بيا سرمسته کاروان درومې ورپسې يم

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه بې ياره بې رويياره ښه يم ياره
ته په ټولو ښاريو کې ژوند اباد کړه

زه به سپين زږگی په تورو خاورو مور کړم
ته د خلکو تورو زړو کې ژوند اباد کړه

زه به هر ارمان ته جوړه هديره کړم
ته په جوړو هديرو کې ژوند اباد کړه

زه به تاته آئينې را ټولومه
ته په حُسن او نخرو کې ژوند اباد کړه

زه به ستا موريدانو کې حساب يم
ته حقداره په دمو کې ژوند اباد کړه

ملا حقدار ملنگوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا بې رحمۍ جدائۍ مې رنګ تک تور کړ
نه هندو یم نه نشه کوم لالیه

نیت مې کړی چې څلویشت کتابه چاپ کړم
ستا پر حُسن تبصره کوم لالیه

داسې نه ده چې تا بل ځوان انتخاب کړ
زه له خپل نصیب ګیله کوم لالیه

فکراً ستا د واده ورځ ده شر او شور دی
درته ناست یم تماشه کوم لالیه

د حقدار سترګو کې ډنډ اوښکې ولاړې
په محفل کې ستا کیسه کوم لالیه

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته ګوري ورته ژاړي لېونی
مات یې ولید دیو چا د لاس بنګړی

مابه دومره حفاظت د یار کولای
لکه لاس کې د یاقوتو سور غمی

ته په ټکنده غرمه کوې خوبونه
ستا دیدن ته انتظار دی یو سړی

مؤمن خان په څومره هیلو ورته راغلی
پر سینه د شیرینو ناست وو مرګی

که دې خوښه وي چې بیا ګودر اباد کړې
ستا حقدار به درته واخلمه منګی

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګه نه وې آئينې د خلکو
ملنګه څه وې ارادې د خلکو؟

ملنګه خپل ژوند ته دې فکر وکړۀ
ملنګه پربږده تماشې د خلکو

ملنګه مه پربږده نفرت وطن کې
ملنګه وکړۀ فيصلې د خلکو

ملنګه کيږي د بنده عبادت
ملنګه دادې عقيدې د خلکو

ملنګه دا حقدار دې م.ږ حساب کړۀ
ملنګه اورم اوازې د خلکو

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکته زړه وکړمه، او ښکه محبت وکړمه؟
چاچې وژلی یم د هغه یار صفت وکړمه؟

لیلا پالل د پښتنو بد رواجونه هر وخت
ځان به منصور کړم، او مجنون ته به غیبت
وکړمه

بیا به په ټول عمر د مینې نظر نه ساتمه
داځل که جوړ سومه د ځان به حمایت وکړمه

دیدن قضاء شو نو رویبار ته مې هم ونه کتل
چې فرض قضاء شې، څه دپاره به سنت وکړمه؟

حقداره مینه مې سوه لنډه، لکه لمونځ د مَیَتْ
اشنا جدا شو زه یې کوران که مغفرت وکړمه

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن مې نشې ته زړګی شوی دی لړ بنګ لټوم
ودې بدرنګې زمانې ته تللی رنګ لټوم

ځکه په نیمه شپه کرځېږمه پر جګو غرونو
دیار دتورو زلفو مِثل ته لونګ لټوم

مولوي څه وايي فتوی څه ده او حکم څه دی؟
زه اوس هم کرځمه دتورو سترګو جنګ لټوم

دومره تنها یم چې خپل قبر ځانته خپله کیندم
یو وجود ځمکه یوه بېلچه او یو کولنګ لټوم

موږ ته فرق نه کوې هر څه چې وې بس شور دې
کوې
دمستو تورو، او یو څو بنګړیو شرنګ لټوم

هر ځل چې مینه وکړم سمدستې ناکامه راشم
دا ځل بریا راوړم دمینې بل فرهنګ لټوم

خدای خبر بیا په کومو خاورو کې بیده پاتې دی
څو ورځې کیږې لېونی حقدارملنګ لټوم

ملا حقدارملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

درقيبانو دا خبرې عجيب زور راکوې
ماته پر کړې محبت باندې پېغور راکوې

دحسدګرو خو دې رب ذوالجلال کور تباه کړې
زه يې ديدن ته ځم خو دوی پر لمن تور راکوې

اصلاً خو مړ يمه بې حسه يم دشور نه يمه
دا ستا راغلي مېلمانه غمونه شور راکوې

صاحبه زه دداسې خلکو سره ژوند تېروم
څوک مې زخمونه شيندې څوک راته ټکور راکوې

حقدار ملنګ نن په سلګيو راته داسې ويل
له رقيب غچ اخلم که څوک ژوندون په پور
راکوې

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر سر یې بیا دکوم جابره سرِي پښه پرته ده؟
هغه یاغې مسته ځوانې ولې نشه پرته ده؟

راځه چی لاس په لاس روان شو سره ورک چې نه شو
مزل لا پاتې دی په مخ کې لویه شپه پرته ده

مونږ دوختونو خلک نه کوو کم اصله عمل
صاحبه زما اعمال نامه درته چپه پرته ده

ها دپرون قاضې والله درته مجرم ثابت کړم
زما سره هره یوه کړنه نوشته پرته ده

نو زه مجبور شوم چې آئینه دزمانې واخلمه
چی ستا دسترګو آئینه علیحده پرته ده

پام چی قیصه دوحشتونو پکښی یاده نه کړې
شپونکیه ستا دشپېلۍ غږ ته خو رمه پرته ده

حقدارملنګه څو قیصې دمحبت کوو نن
د یار د یاد ډېوه ګۍ بله می پر زړهٔ پرته ده

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا منمه هر یو ښکلی محترم دی
چې ظالم وي نو لائق دجهنم دی

له اولاده یې حقوق دنکاح سلب کړ
نه اولاد دی دحوا نه دادم دی

زه بې وسه نیمه شپه کې په ژړا سم
دزړګی په وینو سور مې هر قدم دی

زه حیران یم چې پر تا ځنګه مئین سوم ؟
زما پر حال باندی والله پکار ماتم دی

خود به ناست خفه خفه وې په محفل کې
له حقدار ملنګه تللی خپل صنم دی

ملا حقدارملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زندګي چې بې دلبره سوه پربېږده يه
ښه ياران چې بې باوره سوه پربېږده يه

دا منم چې پښتون راج پر مغل وکړ
پنجابيان چې معتبره سوه پربېږده يه

په پنځه زره کلن تاريخ نازېږو
پښتانه چې بې رهبره سوه پربېږده يه

دتکبير نعره دجنګ ميدان کې خوند کړي
دا نعره چې له ممبره سوه پربېږده يه

که سبا سبا کوي نو انتظار شه
وه حقداره چې منکره سوه پربېږده يه

ملاحقدارملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی سوم لېوني راباندې ټول دي
څو جانداره پروني راباندې ټول دي

بې مطلبه یاران تورو خاورو ښکل کړل
دا ژوندي څو مطلبي راباندې ټول دي

زما گمان وو محترمه انسانان دي
وروسته پوه سومه چې سپي راباندی ټول دي

زما دسختې ورځي دغه کیفیت دی
خپلوان ورک دي ټول پردي راباندی ټول دي

ستا حقدار ملنگ به ولې ژړا نه کړم ؟
ستا غمونه ځي راځي راباندې ټول دي

ملاحقدار ملنگوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یم د یار په یوه غږ پسې رنځوره
لږ خو وغږېږه اې د یار انځوره

زموږ په چم کې حق ویل لویه ګناه ده
ظالمانو ستا ملګری کړم منصوره

پلار په زور یمه ورکړې نا خوښ ځوان ته
رواجو د پښتنو کړمه مجبوره

صرف د یو او بل وژلو کې جنت دی؟
خدای حاضر دی هره لار کې بې حضوره

زه حقدار به د شعور کتاب تدریس کړم
پښتنانه دې بې قلمه بې شعوره

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وار خطا یمه خاموشه شبِستان ته
مشابه دی نړیدلې قبرستان ته

مسافر مرغه دبل وطنه راغلم
لږ مې پرېږده د خپل زلفو گلستان ته

ستا د حُسن شرابي پیالو ته ناست یم
ساقي ور مې وره د شوندو کفرستان ته

مرگوني لښکري ناستې په مورچل کې
څوک دې نه راځې زخمي افغانستان ته

درخو ناسته د ادم رباب ته غوږ ده
څوک به غوږ سي د حقدار وشعرستان ته

ملا حقدار ملنگوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې د ډېرو خلکو ياره سلامونه
د بايللې يار رويياره سلامونه

قوم بيده دی د قيام کتاب دې چاپ کړۀ
د پښتون قوم ستر سالاره سلامونه

غوارم مرسته د مئينو خلکو وکړم
د بنګړيو دوکانداره سلامونه

بخشه غوارم نيمه شپه وه ته بيده وې
زړۀ مې ډېر وو ناقراره سلامونه

بېګاه داسې د يوچا پيغام راغلی
له ما ورکه زما حقداره سلامونه

ملا حقدار ملنکوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

موړ يې د زړګي په رنځ اخته کړلو
دوي له انسانيته پر شا تللي دي

هر بدرنګه هر الزام منلی دی
ښکلي بدهمته پر شا تللي دي

ډيرو پکښې خپله زندګې ورکړه
ډير له محبته پر شا تللي دي

پاتې يې پر زړۀ باندې تور ټکی دی
ډير له عبادته پر شا تللي دي

چاچې د حقدار په حق جرګه کول
ټول له هغه نيته پر شا تللي دي

ملا حقدارملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۲)

سلامونه سلامونه کلیوالې
را نیږدې نه کړې لاسونه کلیوالې

ستا په تنګ مې دغه دوې یارانې وکړې
موسیقي او غزلونه کلیوالې

د یاداشت په کتابچه کې مې لیکلي
ستا راکړي جوابونه کلیوالې

چې قاضي د قسمتونو سره بېل کړو
په درد نه خوري پیغامونه کلیوالې

ستا حقدار چې سپین کفن کې منظم شي
بیا ترې مه اخله عکسونه کلیوالې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه چې کوي نو ګوره خبر کوي
ستا ده نوم ذکر ستـــا بغېر کوي

ته خواوس هم کښ مښ هغه رنګه يې
کوم چی ده زهن پرپلو سېر کوي

عشقه زما خيالات دی چاته ورکړل
څوک چی ده زړه په کورګي پېرکوي

يوه زره دعا ده مور ده خولګي
تر آسمانو ده لاري طېر کوي

دتعيقبيت ورسته دی هم خاکساردرد
ده تګ راتګ انتظار ډېر کوي

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسته راوړنه کی دی یار مړ دی
ستا محبت کی ستابیمار مړ دی

ځنګه لاشـــک وکړمه ستا په جفا
ده زړه په کور کی اعتبار مړ دی

که راضي نه یې کړه دی حکم بدل
کډه سپرلي کړې بهار مړ دی

اوس دی سینګار ته زړه ورغواړي کنه
اوس خودی هغه طلبکار مړ دی

وعدې دروغ شوې قسمونه دروغ
یعني ستا هر قول قرار مړ دی

ده خاکساردرد دژوند صفحه کی لیک وو
ده لفظو مرګ راغلی اظهار مړ دی

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې هم په عِشَقْ کې نقصان ولو
څیري مې له وخت څخه ګریوان ولو

ځان لکه ډېره جوړول مشکـــــل
ستا هجر وماته ډېر آسان ولو

زما په درد اودکړ دې څه ترلاسه کړه
ووایه چې زړه دې پسې وران ولو

څه شک په دنیا دنیا هغه ده خو
رنګ دې دخیالونو دنګ آسمان ولو

سترګو ته دې سترګې ورنږدې کړلې
دادې په ژوندون کې لوی ارمان ولو

شوه له صداقته یې خوشبویي ختم
ستا خاکساردرد ستا پرپله روان ولو

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

آخرځل يې غاړه راکړه پرڅهره يې پريشاني وه
که کرداريې ولو ښکته خو له شکله انساني وه

بس سبب ده جداي يې وييئ نشو چف ولاړه
شايد خپل دکورني کړې ادا باندي راضي وه

حيران نه يمه په قول وقرار يې چی څې وکړل
ځکه رسم دنيا جوړ له اول بې وفايي وه

اور اوبه که دوښمنان دی له ازله يوله بله
له هغې سره ملتيا هم زما لويه ناداني وه

که جداشوله هغه خوبياهم کوم يونقصان نه دي
که يوځائ وائ خاکساردرده خو بياهم دنيافاني
وه

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۳۷)

دنن درد دسبا ورځي کاميابي ده
داخبره مي په زهن کی تابان شته

ما په خپل شکونو شک کړي دی ځکه
جوړونه دژوندون يې په بنيان شته

ده تاريخ بستر بدل ده تل لپاره
په وجود کی می له روح سره ايمان شته

سلګکۍ ده زکندن می شروع کيږي
ده يس ويو ته شپاړس حافظان شته

دعاوکړه موري لاس لپه کړه رب ته
دبچي دی يو کور بل په قبرستان شته

فاتحه يې پر خلـــورو مسجـــدونو
هرمسجد کی يې پنځه پنځه ياران شته

ده ډبرو به لټون کی الماس بايلي
په نړي کی بعضي داسي ناپوهان شته

چانس ده هرچادروازې ته راځي خپله
خاکساردرده په ورتک کی دی تاوان شته

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې ناترســـــه زه دی پرې ښودم وچاته
رانه ورک شوې رانه لاړې کومې خواته

ده غضب ټال لاهو کړمه ستاکړنو
چی رخصت شوې ودې نه کتله شاته

اضطراب اوناخوبـئ سره عادت شوم
ده ژوندون ده جوړښت ټولي قصې پاته

ارمانونه می ده ژوند دانه دانه شول
هرارمان می امیـــدوار ولو وتاته

حافظه کی می ځائ درکړو بې مطلبه
خاکساردرد وایم کم اصله وې له زاته

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

یم جل وهلئ دې دښتوکی می مرګئ ونه خوري
لکه مرغه بل خواته تلوکی می مرګئ ونه خوري

الزام ده قتل یې په سرباندي اوښتئ زما
ده زهرو غرېپ په تیرېدو کی می مرګی ونه خوري

ده محبت قیصه خو نه مري مګر داخبره
ستاد کردار په ختمېدو کی می مرګي ونه خوري

کورته رسیږي زما په شان یوبل رنځوره سرې
واي لدې ښاره په وتو کی می مرګئ ونه خوري

زه خاکساردرد یم مسافر ده هغه ماتي کښتي
ده سمندر سختو څپو کي می مرګئ ونه خوري

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دکه اخته دشپې نیمۍ او سپوږمۍ
سخته صحنه دشپې نیمۍ اوسپوږمۍ

لاس ښوروونه او رخصت اخیستل
ده مرګ خپه دشپې نیمۍ او سپوږمۍ

خبرې زده وې خو کولې یې نه
یوه کلمه دشپې نیمۍ اوسپوږمۍ

زما په هیلو باندې اور پورې کړو
کړې وعده دشپې نیمۍ او سپوږمۍ

دیاد کوځو کې ده حارس په شانې
کول ګزمه دشپې نیمۍ او سپوږمۍ

وه خاکـــــساردرد تې په کتو کی ویل
دعاکوه دشپې نیمۍ او سپوږمۍ

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

چی په کومه ورځ مې مړسو غریب زړه
رڼا ورکه په هرلورسوه توره شپه

اول څه پوه ومه زه په حال ده مرګ
اوس می ولیدو په خپل خوارژوندانه

دا دکوم جرم سزا وله په عشق کی
رانه ورک یی کړو ده دوو سترګو کاته

اوس یې پیم ده زنځیرپه شان خبري
هریوبند کې شي لامده رانه باڼه

هرصفت چی یې فراق دی خاکساردرده
ستابې کچه محبت کړو بیل هغه

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړهٔ مئین سي، څوک دي خوښ سي، بیا جدا سي
زړهٔ تنګون سي، شپه اوږده سي، خوب تباه سي

خداي دی واخله،ژونده ژونده، په عذاب یم
ښه پوهېږم، یار د بل سو، خدای که را سي

زما قسمته ځوانیمرګه چې یاااار نه وي
زه یې څه کړم که دا ټوله دنیا زما سي

اوس رويبار هم مغرور سوی راستي نه کړي
اوس چې هرڅو کاغذ ورکړم، بس پناه سي

نـــن یـــې وکــړه ښـــه پـــه نره دا خبـــره
حـــقدار زمـــا دی خـــو چـــې کله هم مُلا سي

مُلا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نرم نرم به مې زړۀ قرار ته راشي
زما بايللی يار که نن سهار ته راشي

زه به بيا هم په هغه مينه ور ګورم
که د لسو بچو مور وي لار ته راشي

دې ملنګ د زندګۍ سامان ټول کړی
ناممکنه ده چې بيا به ښار ته راشي

خير په ژوند که مې پوښتني ته رانه غله
پس له مرګه به مې خړ مزار ته راشي

که ژوندی وم او د تللي يار پکار شوم
اجازه ده چې بيا هم حقدار ته راشي

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیرته به په زړهٔ غمجن له دومره ډېر خفکانه وای
کاش چې زه هم ستا غوندي بې درده بې جانانه وای

ستا پر محبت باندي ایمان نسته دوکه کوې
ما به ته هېر کړی وې که زه هم بې ایمانه وای

زما په میلیونونو انسانانو کې یو ته خوښ یې
ستا که چیرته خوښ وم نو به زما پر څنګ روانه وای

لاس په لاس روان یم د ارمان د جنازو سره
یو دیدن دي غوارم بیا که برخه د بل ځوانه وای

لمونځ به یې حتمي کولو زما په اوربدو سره
حقداره چې یو لفظ د ملا له خوړ اذانه وای

ملا حقدار ملنکوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رنګونو تماشه چې پر جهان شي
څوک خوشحال شي او څوک ژاړي په خفګان شي

وایه څه وکړمه څه ته ضرورت دی
چې یوښکلی را مئین شي او جانان شي

بې لتا مې د زړهٔ څړیکي نه رغېږي
که حاضر راته دا ټوله طبیبان شي

چې زمونږ پیغلي د ولور په نوم خرڅېږي
ښه نو ځوان به څنګه ښاد شي او ودان شي؟

ددیدن په طمع درشې ستا تر کلي
ستا حقدار خو په سلګو سلګو روان شي

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګه، ژوند جنون دی فلسفه ده
ملنګه، ژوند د هیلو هدیره ده

ملنګه ژوند مې مه پوښته چې څه دی
ملنګه ژوند د ستونځو خزانه ده

ملنګه ج.نک واره ماشومان وژنې
ملنګه خوره مور یې پښتنه ده

ملنګه خپل خپلوان مې ناکام غواړې
ملنګه دا بیا داسې زمانه ده

ملنګه رغول د زړونو زده کړۀ
ملنګه د حقدار دا توصیه ده

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دمطلب په يارانې مې سر خلاسيږې
ديارانو په دهوکې مې سر خلاسيږې

هر سبا يې انتظار کوم په مينه
ددروغو په وعدې مې سر خلاسيږې

ده هندوانو عقيده مې تائيد نه کړه
وهر خداى ته په سجدې مې سر خلاسيږې

خلک وايې دپښتون نسل کشې ده
دملالې په ټپې مې سر خلا سيږې

ديارانو کړنې هره شېبه وينم
په خيرنې آئينې مې سر خلاسيږې

نن يې وېل چې دهوکه باز ياران کفار دي
دمفتې په مسئلې مې سر خلاسيږې

دحقدارملنګ ريښتينې خلک خوښ دي
په بدرنګې زمانې مې سر خلاسيږې

ملا حقدارملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالقه: یوځه راکړه خالي لاس ځم له درباره
خالقه: یا مې واخله یا مې وروله تر یاره

خالقه: داده ښکلو زړونه ولې دومره کلک دي؟
خالقه: مورې خو هره ورځ ویلیږو لکه واوره

خالقه: یوې پیغلې پښتنې مې زړګی وړی
خالقه: ته خو راکړې د اویا 0حورو7 سرداره

خالقه: زه پښتون یم هم پښتو پالم هم مینه
خالقه: د لاهور د پیغلو نه یم هواداره

خالقه: ښکلي ټوله د پیسو لالچ نیولي
خالقه: دوي یې غواړي له غریب ملا حقداره

ملا حقدار ملنکوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

منکر نه یمه د ښکلو له مذهبه
فارغ سوی یمه د عِشَق له مکتبه

د رندانو میخانه کې مې مقام دی
ځان ساتمه له شهرت او له منسبه

چې د یو ملکري حال و بل ته وایې
خدایه واخلې دا دوه مخې مذبذبه

داسې نه ده چې نسب مې معلوم نه دی
مشرف یم دپښتون قوم له نسبه

ما حقدار دی انتخاب د زړهٔ بایللی
نه غمجن یم او نه ژارم بې سببه

ملا حقدار ملنکوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر وخت د مکتب د کینتبی زنک پسې خفه یمه
ورک مې دی کتاب د قلم رنک پسې خفه یمه

دلته د سندرو ابی مرِه ده رباب هم کوندِ دی
ځنکه غزل ولیکم؟ آهنک پسې خفه یمه

تورې تورې زلفې دې دچا لاس ته ورغلي دي
ناست لکه یتیم یمه ستا ځنګ پسې خفه یمه

خدایه د ټوپک شپیلی دې ماته سي جن.ک نه غوارِم
بس خو د ځلوورو سترکو جن.ک پسې خفه یمه

خدای خبر چې بیا به کوم قا تل رانه م.رِ کرِی وي
زه پخپل ملا حقدار ملنګ پسې خفه یمه

ملا حقدار ملنکوو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library